

פרשת במדבר

וכתב בשבט מוסר (תק"ח) ר"ל: כתב רבינו
בחיו (תש"ח טו) שקבלה ביד החכמים כי כל
האומר פרשת המן בכל יום מובטח הוא
שלא יבוא לעולם לגדי חסרון מזונות,
ומלאתי בדברי המקובלים שסגולה פרשת
המן לאומרה שנים מקרא ואחד תרגום,
עכ"ל השבט מוסר

מנהג ישראל תורה היא לומר פרשת המן ביום
שלישי של פרשת בשלח והיא מסוגל לפרנסה
בריווח ובניקל.
והנה איתא בטוש"ע (א"ח סי' טז) טוב לומר פרשת
המן בכל יום, וכתב הב"י שהוא כדי שיאמין שכל
מזונותיו באין לו בהשגחה.
והפרישא מביא בשם הירושלמי דברכות שכל
האומר פרשת המן בכל יום מובטח שלא יתמעטו
מזונותיו, עיי"ש.

קודם פרשת המן יאמר זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בכזיזי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא: ואמר יי למשה הא אנא מחית לבון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנון היתכון באורייתא אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויהי ביומא שתי תאה ויתקנון ית דנייתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל רמשא ותדעון ארי יי אפיק יתכון מארשא דמצרים: ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמיע קדמוהי ית תורעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא: ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יי: ואמר משה בדיתן יי לבון ברמשא בישראל למיכל ולחמא בצפרא למשבע בדשמיע קדם יי ית תורעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מה לא עלנא תרעמותכון אלהן על מימרא דיי: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלנתיכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיען קדמוהי ית תרעמותכון: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: והנה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא

דַּיִ אֲתַנְּלִי בַעֲנָנָא: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימַר: שְׁמַעְתִּי
 אֶת תְּלוּזַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ
 בָּשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעֻתֶם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמִיעַ קִדְמֵי יְת
 תִרְעַמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַלִּיל עִמָּהוֹן לְמִימַר בֵּין שְׁמִשְׂאֵי תִיכְלוּן בְּסָרָא וּבְצַפְרָא תִשְׁבְּעוּן לַחֲמָא
 וְתִדְעוּן אֲרִי אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵכוֹן: וַיְהִי בְּעֶרְבַּ וַתַּעַל הַשָּׁלֹו וַתִּכַּס אֶת הַמַּחֲנֶה
 וּבִבְקָר הִיָּתָה שְׁכֵבֶת הַטָּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַהֲוָה בְּרַמְשָׂא וּסְלִיקַת סְלִיו וַחֲפַת יְת
 מִשְׁרִיתָא וּבְצַפְרָא הָוַת נְחַתַּת מְלָא סְחֹור סְחֹור לְמִשְׁרִיתָא: וַתַּעַל שְׁכֵבֶת הַטָּל וְהִנֵּה
 עַל פְּנֵי הַמַּדְבָּר דְּקַ מְחַסְפָּס דְּקַ כְּכַפַּר עַל הָאָרֶץ: וּסְלִיקַת נְחַתַּת מְלָא וְהָא
 עַל אֲפִי מַדְבָּרָא דְעַדְק מְקַלְףָּ דְעַדְק כְּגִילְדָא עַל אֲרֶעָא: וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מֶן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֲלֵיהֶם הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לָכֶם לֶאֱכֹלָה: וַחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֵּר
 לְאָחוּהִי מִנָּא הוּא אֲרִי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לַחֲמָא דִּי יְהִיב יְיָ לְכוּן לְמִיכַל: זֶה
 הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקַטֹּו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹזְמָר לְגִלְגָּלַת מְסַפֵּר
 נַפְשֵׁתִיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאַהֲלוֹ תִקְחוּ: דִּין פִּתְגָמָא דִּי פִקִּיד יְיָ לְקוּטֹו מִנָּה גִבֵּר
 לְפֹום מִיכְלִיָּה עִמָּרָא לְגִלְגָּלַתָּא מִגִּין נַפְשֵׁתִיכוֹן גִּבֵּר לְדִי כְּמִשְׁכְּנִיָּה תְּסַבּוּן: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמְּמַעִיט: וַעֲבָדוּ בֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְקַטֹּו דְאַסְגִּי וְדֹאזְעֵר:
 וַיִּמְדוּ בְּעִמָּר וְלֹא הָעֵדִיף הַמִּרְבָּה וְהַמְּמַעִיט לֹא הִחֲסִיר אִישׁ לְפִי
 אֲכָלוּ לְקַטֹּו: וּכְלוּ בְּעִמָּרָא וְלֹא אוֹתֵר דְאַסְגִּי וְדֹאזְעֵר לֹא חֲסִיר גִּבֵּר לְפֹום מִיכְלִיָּה לְקַטֹּו:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֲנִשׁ לֹא
 יִשְׂאֵר מִנִּיָּה עַד צַפְרָא: וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בְּקָר
 וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וְלֹא קִבִּילוּ מִן מֹשֶׁה וַאֲשָׂרוּ גִבְרִיא
 מִנָּה עַד צַפְרָא וְרַחֲשׁ רִיחֲשָׂא וּסְרִי וּרְגֹו עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר בִּבְקָר
 אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֶם הַשָּׁמֶשׁ וְנָמָס: וּלְקַטֹּו יְתָה בְּצַפֵּר בְּצַפֵּר גִּבֵּר לְפֹום מִיכְלָהּ וּמַה
 דְּמִשְׁתָּאֵר מִנָּה עַל אֲפִי חֲקֵלָא כַּד חֲמָא עֲלוּהִי שְׁמִשְׂא פִשָּׁר: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּו

לַחֶם מִשָּׁנָה שְׁנֵי הָעָמָר לְאָחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשֵׂי־אֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה:
 וַהֲוֵה בְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְקַטְו לַחֲמָא עַל חֵד תְּרִין תְּרִין עָמְרִין לְחָד וְאַתּוּ כָּל רַבְרָבֵי כְנֻשְׁתָּא
 וַחֲוִיאוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דְּבַר יְיָ שְׁבַתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ
 מִחֵר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֵדָה
 הַנִּיחּוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר: וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מַלִּיל יְיָ שְׁבַתָּא שַׁבַּת קוּדְשָׁא
 גְּדַם יְיָ מִחֵר יֵת דִּי אַתּוֹן עֲתִידִין לְמַפָּא אִפּוּ וְיֵת דִּי אַתּוֹן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בִשְׁלוּ וְיֵת כָּל מוֹתְרָא
 אַצְנַעוּ לְכוּן לְמַטְרָא עַד צַפְרָא: וַיִּנְיחוּ אַתּוּ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא
 הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיְתָה בּוֹ: וַאֲצְנַעוּ יֵתָה עַד צַפְרָא כְּמָא דְּפַקִּיד מֹשֶׁה וְלֹא סְרִי
 וְרִחֲשָׂא לֹא הָוּה בָּהּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם לַיְיָ הַיּוֹם
 לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה: וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכַלוּהִי יוֹמָא דִּין אַרְי שַׁבַּתָּא יוֹמָא דִּין גְּדַם יְיָ יוֹמָא
 דִּין לֹא תִשְׁכַּחְנִיה בְּחַקְלָא: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא
 יִהְיֶה בּוֹ: שַׁבַּת יוֹמִין תִּלְקַטְנָה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבַּתָּא לֹא יִהֵא בָּהּ: וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעֵם לְלֶקֶט וְלֹא מִצְאוּ: וַהֲוֵה בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עַמָּא
 לְמַלְקֻט וְלֹא אִשְׁכְּחוּ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי
 וְתוֹרָתַי: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימְתִי אַתּוֹן מְסַרְבִּין לְמִיטַר פְּקוּדֵי וְאוֹרְתַי: רְאוּ כִּי יְיָ
 נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לַחֶם יוֹמִים שְׁבוּ
 אִישׁ תַּחֲתֵיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: חֲזוּ אַרְי יְיָ יִהֵב לְכוּן
 שַׁבַּתָּא עַל כֵּן הוּא יִהֵב לְכוּן בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לַחֶם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אַנְשׁ תַּחֲתוֹתֵהִי לֹא יִפּוֹק אַנְשׁ
 מֵאַתְרֵיהּ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה: וַיִּשְׁבַּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וְנָחוּ עַמָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה:
 וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גֶּדֶר לָבָן וְטַעְמוֹ
 כְּצַפְיִחִית בְּדָבָשׁ: וְקִרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמָהּ מִן וְהוּא כְּבֵר זֶרַע גֶּדָא תוֹר וְטַעְמָהּ
 כַּאֲסַקְרִיטּוֹן בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלֵּא הָעָמָר מִפְּנֵינוּ
 לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכַלְתִּי אֶתְכֶם
 בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצֵאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה דִּין פְּתַנְמָא דִּי פַקִּיד יְיָ מַלִּי

עֲמַרְא מְנִיָּה לְמַטְרָא לְדְרִיכוֹן בְּדִיל דְיַחְזוּן יַת לְחֵמָא דִּי אוֹכְלִית יַתְכוּן בְּמַדְבְּרָא בְּאַפְקוּתֵי יַתְכוּן
 מֵאַרְעָא דְמַצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח צְנֻצֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מְלֵא
 הָעֶמֶר מִן וְהֵנַח אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סַב
 צְלוּחִית תְּרַא וְהֵב תִּמְן מְלֵי עֲמַרְא מִן וְאַצְנַע יְתָה גְדָם יְיָ לְמַטְרָא לְדְרִיכוֹן: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ
 אֶל מֹשֶׁה וַיְנִיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: כְּמָא דִּי פִקִּיד יְיָ לְמֹשֶׁה
 וְאַצְנַעֵה אַהֲרֹן גְדָם סְהֵדוּתָא לְמַטְרָא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַפֶּן אַרְבָּעִים
 שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֵת אֶת הַפֶּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קִצֵּה
 אֶרֶץ כְּנַעַן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יַת מְנָא אַרְבַּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיתִיהוּן לְאַרְעָא יַתְבַּתָּא יַת מְנָא
 אָכְלוּ עַד דָּאֲתוּ לְסִיפֵי אַרְעָא דְכְנַעַן: וְהָעֶמֶר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא: וְעֲמַרְא חַד מִן
 עֲשָׂרָא בְתַלְת סְאִין הוּא:

אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּלָם וְאַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית נְסִים
 וּנְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בְּמַדְבַּר הַמְּטַרְתָּ לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם
 וּמִצּוֹר הַחֲלֹמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרֻכֵיהֶם שְׁמֵלוֹתָם לֹא
 בָּלְתָה מְעַלְיָהֶם כִּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנְנוּ וְתַפְרִנְסְנוּ
 וְתַכְלֶלְנוּ וְתַסְפִּיק לָנוּ כָּל צְרֻכְנוּ וְצְרֻכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִים בְּמִלּוּי
 וּבְרוּחַ כְּלֵי טָרַח וְעֵמֶל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנְּקִיָּה וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בֶשֶׂר וְדָם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַכִּין לִי וְלֹאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל
 מַחְסוֹרְנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צְרֻכְנוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחֲיִינוּ דִּי מַחְסוֹרְנוּ וְלְכָל שְׁעָה
 וְשְׁעָה מְשַׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקְנוּ וְלְכָל עֶצֶם מְעַצְמֵינוּ דִּי מַחֲיִתְנוּ מִיָּד הַטּוֹבָה
 וְהַרְחֵבָה וְלֹא כְּמַעוֹט מְפַעְלֵינוּ וְקוֹצֵר חֲסָדֵינוּ וּמוֹעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוּנְוֹתַי
 וּמוֹזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזָרְעִי וְזָרַע וְזָרְעִי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד בֶּשֶׂר וְדָם:

תרום למען החזקת כולל עצי חיים בארה"ק לטובת נשמת רבי מאיר בעל הנס

בדוק ומנוסה

סדר התפילות להתפלל ולומר, ליוצא לדרך, ולחולה שיתרפא בקרוב, ולמי שנאבד לו אבידה, וכן לברכה ולפרנסה, והצלחה בכל הענינים

תפילות לכל מיני ישועות

יה"ר מלפניך וכו' כשם ששמעת תפלת עבדך רמבעה"נ ועשית עמו נסים ונפלאות כן תעשה עמדי ועם כל עמך ישראל הצריכים לנסים נסתרים ונגלים בזכות צדקה זו לעי"נ רבי מאיר בעל הנס זי"ע אלקא דמאיר ענני - אלקא דמאיר ענני.

(ליוצא לדרך)

שתוליכנו לשלום ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשלום ותחזירינו לשלום ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו אמן.

(לחולה)

שתשלח רפואה שלמה מן השמים לחולה... בן ... בתוך שאר חולי ישראל בקרוב אמן.

(להצלחה)

שתצליחני בכל מעשה ידי ובפרט בזה העסק אשר אנכי הולך לעשות היום ותקיים בי מקרא שכתוב השלך על וגו' יהבך והוא יכלכלך אמן.

(לאבידה)

אמר ר' בנימין, הכל בחזקת סומין, עד שהקדוש ברוך הוא מאיר את עיניהם, מן הכא, ויפקח אלהים את עיניה: בזכות הצדקה שאני נודב לע"נ של ר' מאיר בעל הנס זי"ע למצוא את האבידה שאבדתי

מכתב קודש מכ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א למען החזקת צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים בארה"ק

אהרן טייטלבוים

אבדק"ק סאטמאר

ב"ה

אשא עיני אל ההרים אל ההורים מוסדי דור ודור, ידוע ומפורסם עד כמה יגעו וטרחו אבותינו ורבותינו הק' מאורי הדורות נבג"מ למען צדקת ארץ ישראל קופת רבי מאיר בעל הנס להחזיק ידי יוצאי מדינתם יושבי אוהל לומדי תורה בטהרה בארה"ק ת"ו, שיסודתה בהררי קודש ה"ה מרן הכית יוסף והאלשיך הק' זי"ע ואחריהם כל רישי כלה וכל רישי גלוותא שגילו בה סגולות יקרות רבות ונכבדות, ובעצמם עמדו על הפקודים כגבאי קודש העושים ומעשים למען צדקה קדושה זו, ובמשך הדורות לא פסקה מעל שולחנם בזמני ששון ושעת רצון ובכל עת ומצוא, וכבר נודע בין החיים לסגולה בדוקה ומנוסה להצלחה ולהושע בכל מיני ישועות.

ותחת אחד השיחים שמעתי מכ"ק אמור"ר הגה"ק זללה"ה הכ"מ, שא"ז מרן בעל קדושת יו"ט זללה"ה צוה לפני פטירתו לא"ז מרן בעל עצי חיים זללה"ה לייסד כולל מיוחד לתמיכת אנשי שלומו תושבי ארה"ק, ופקודתו שמרה רוחו הטהורה ובשנת תרס"ט לפ"ק עלה בידו במסי"נ להקים כולל מיוחד לעדת מרעיתו ולחם והגין בעדה בכל תקף ועוז, ובעצמו התעסק בקדשים בשליחות כסף הקדשים לארה"ק.

ומעשה אבות סימן לבנים, כן בקודש חזיתי אצל כ"ק מרן אמור"ר הגה"ק שמאוד כלתה נפשו להמשיך מסורה זו, על כן יסד כולל עצי חיים לאנ"ש בבני ברק יע"א שמראשית יסודה בצל כנפיי יחסיון אמריקים יקרים יוצאי ישיבתנו הק', ת"ח מופלגים בעלי ברוכי ילדים בליעה"ר הלומדים תורה מתוך הדחק על טהרת הקודש, וקראו ע"ש אביו א"ז מרן הגה"ק בעל עצי חיים זללה"ה, ובכל לב ובכל נפש ומאודו נשא בעול החזקתה בסכומים הגונים מידי חודש כחדשו, וראה בזה המשכת קיום צוואת אבותיו הק'.

ואחרי שהורם הנזר והוסרה העטרה בפטירת כ"ק מרן אמור"ר הגה"ק זללה"ה חשכתי דרכי לילך בעקבות ראשונים ולחזק את כוללנו ולהטיל את נזר נשיאות הכולל על שכם אחי יקירי איש אמונים הרה"צ ר' שלום אליעזר שליט"א אשר היה חביב מאוד בעיני כ"ק אמור"ר הגה"ק זללה"ה ואשר היה באמנה אתו לכל עניני צדקות ובפרט לעניי ארה"ק שנתחלקו על ידו סכומים עצומים, על כן אקוה שאלקי אבי יהא בעזרו ויעלה בידו לחזק את כוללנו ולהוסיף על הראשונים ביתר שאת ויתר עז, והיה מעשה הצדקה שלום.

ובכן נפשי בשאלתי מול אנ"ש היקרים שיחיו צאי לך בעקבי הצאן ושאו ידיכם לשקול שקלי הקודש לתת את תרומת ה' לטובת כוללנו קופת רבי מאיר בעל הנס ולהחזיק קופת הצדקה בתוך ביתו אל תוך בתיכם להניח ברכה. ואלקא דמאיר יענינו בצירוף זכות אבותינו הק' מייסדי כוללנו להוושע בדבר ישועה ורחמים בבני בריכי חיי אריכי ומזוני רויחי, רב ברכות ושובע שמחות, חיי נחת וכט"ס, עדי מכה לראות בישועתן של ישראל וציון במשפט תפדה ושביה בצדקה בכ"א.

וידע משה ע"ה אלהים ויאמר ארם צדקיו או יי"ו סגולת אלהים
הן יי"ו סגולת אלהים

אל תוך בתיכם להניח ברכה

בני בריכי, חיי אריכי, ומזוני רויחי, רב ברכות, ושובע שמחות, חיי נחת, וכל טוב סלה.

לשון קדשו
של כ"ק מרן רבינו שליט"א

אלקא דמאיר
יענינו בצירוף
זכות אבותינו הק'
מייסדי כוללינו
להושע בדבר
ישועה ורחמים
בבני בריכי חיי
אריכי ומזוני
רויחי, רב ברכות
ושובע שמחות,
חיי נחת וכט"ס,
עדי נזכה לראות
בישועת ישראל
וציון במושפט
תפדה ושביה
בצדקה בב"א.

ובכן נפשי
בשאלתי מול
אנ"ש היקרים
שיחיו צאי לך
בעקבי הצאן
ושאו ידיכם
לשקול שקלי
הקודש לתת את
תרומת ה' לטובת
כוללינו קופת רבי
מאיר בעל הנס
ולהחזיק קופת
הצדקה בתוך
ביתו אל תוך
בתיכם להניח
ברכה...

השתתפו בעין יפה וברוח נדיבה בהחזקת כוללינו הק'
לצדקת רבי מאיר בעל הנס
ותזכו להתברך בכל הברכות והישועות